

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

גיטין-המגרש	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	פס:
יצא שמה בעיר מקודשת - הרי זו מקודשת, מגורשת - הרי זו מגורשת, ובלבד שלא יהא שם אמתלא.													פס:
יצא שמה בעיר מקודשת - הרי זו מקודשת, מגורשת - הרי זו מגורשת, ובלבד שלא יהא שם אמתלא.													פס:
ואסרינן לה אנברא?													פס:
כל קלא דבתר נישואין - לא חיישינן ליה	והא אמר רב אשי:												פס:
ה"ק: יצא שמה בעיר מקודשת - הרי זו מקודשת, מקודשת ומגורשת - הרי זו מגורשת													פס:
מאי טעמא?													פס:
קול ושוברו עמו.													פס:
יצא לה שם מזנה בעיר - אין חוששין לה מ"ט? פריצתא בעלמא הוא דחזו לה.	רבא:												פס:
כתנאי:													פס:
אכלה בשוק, גירגרה בשוק, הניקה בשוק - בכולן ר"מ אומר: תצא	רבי מאיר:												פס:
משישאו ויתנו בה מזורות בלבנה	רבי עקיבא:												פס:
א"כ, לא הנחת בת לאברהם אבינו שיושבת תחת בעלה, והתורה אמרה: (דברים כ"ד) כי מצא בה ערות דבר, ולהלן הוא אומר: (דברים יט) על פי שנים עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר, מה להלן דבר ברור, אף כאן דבר ברור.	אמר לו רבי יוחנן בן נורי:												פס:
בעולה - אין חוששין לה, נשואה - אין חוששין לה, ארוסה - אין חוששין לה, שלא לפלוני - אין חוששין לה, בעיר אחרת - אין חוששין לה, ממזרת - אין חוששין לה, שפחה - אין חוששין לה הקדיש פלוני נכסיו, הפקיר פלוני נכסיו - אין חוששין להן.	ת"ר:												פס:
לא ששמעו קול הברה, אלא כדי שיהו נרות דולקות ומטות מוצעות, ובני אדם נכנסין ויוצאין ואומרים פלונית מתקדשת היום.	עולא:												פס:
מתקדשת, ודלמא לא אקדשה													פס:
אימא: פלונית נתקדשה היום.													פס:
לא ששמעו קול הברה, אלא כדי שיהו נרות דולקות ומטות מוצעות, ונשים טוות לאור הנר ושמחות לה, ואומרות פלונית מתקדשת היום.	וכן תני לוי:												פס:
מתקדשת, ודלמא לא אקדשה?													פס:
אימא: פלונית נתקדשה היום.	רב פפא:												פס:
לא ששמעו קול הברה, אלא כדי שיהו נרות דולקות ומטות מוצעות ובני אדם נכנסין ויוצאין, אמרו דבר - זה הוא קול, לא אמרו דבר - זהו אמתלא.	רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:												פס:
לא אמרו, והא לא אמרו ולא כלום													פס:
לאפוקי מדרבה בר רב הונא													פס:
אמתלא שאמרו - אפי' מכאן ועד ל' ימים	דאמר: [דרבה בר רב הונא]												פס:
קמ"ל: לא אמרו הוא דהויא אמתלא, הא אמרו לא הויא אמתלא.													פס:
לא ששמעו קול הברה, אלא כדי שיאמרו פלוני מהיכן שמע? מפלוני, ופלוני מפלו', ובודקין והולכין עד שמגיעין לדבר הברור.	רבי אבא אמר רב הונא אמר רב:												פס:
דבר הברור, עדות מעליית' הוא													פס:
לא ששמעו קול הברה, אלא כדי שיאמרו פלוני מהיכן שמע? מפלוני, ופלוני מפלוני והלכו להם למדינת הים.	אלא כי אתא רב שמואל בר יהודה, א"ר אבא אמר רב הונא אמר רב:												פס:
מבטלינן קלא או לא מבטלינן?	אביי לרב יוסף:												פס:
מדאמר רב חסדא עד ששמעו מפי הכשרים, ש"מ: מבטלינן קלא.	א"ל: [רב יוסף]												פס:

disputants-חולקים ◇ בקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

גיטין-המגרש		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
אלא דאי מיגליא מילתא דקידושי קמא קידושי מעליא נינהו, לא צריכה גט משני.											!	◇	פס:	
ופליגא דרב הונא											■	◇	פס:	
אשת איש שפשטה ידה וקיבלה קידושין מאחר - מקודשת, מדרב המנונא	דאמר רב הונא:										■	■	◇	פס:
האשה שאמרה לבעלה גירשתני - נאמנת, הזקה אין אשה מעיזה פניה בפני בעלה.	דאמר רב המנונא:										■	■	◇	פס:
ואידך?											?		פס:	
כי אתמר דרב המנונא - בפניו, שלא בפניו מעיזה ומעיזה.											!	◇	פס:	
לא מצאו דבר על בוריו, מהו?												^	◇	פס:
מגרש ראשון ונושא שני, אבל מגרש שני ונושא ראשון - לא מאי טעמא? אתי למימר מחזיר גרושתו מן האירוסין.	רב הונא:										!	◇	פס:	
אף מגרש שני ונושא ראשון, מימר אמרי: עייני רבנן בקידושי, וקידושי טעות הוה.	רב שיננא בריה דרב אידי:										!	◇	פס:	
יצא עליה קול מזה ומזה, מהו?												^	◇	פס:
אף זו מגרש ראשון ונושא שני.	רב פפא:										!	◇	פס:	
מותרת לשניהם.	אמימר:										!	◇	פס:	
והלכתא: מותרת לשניהם.											■	◇	פס:	
לא יגרש אדם את אשתו אלא אם כן מצא בה דבר ערוה, שנאמר: (דברים כ"ד) כי מצא בה ערות דבר	בית שמאי:										!	◇	פס:	
אפילו הקדיחה תבשילו, שנאמר: כי מצא בה ערות דבר	בית הלל:										!	◇	פס:	
אפי' מצא אחרת נאה הימנה, שנאמר: (דברים כ"ד) והיה אם לא תמצא חן בעיניו.	רבי עקיבא:										!	◇	פס:	
והלא כבר נאמר דבר	תניא, אמרו בית הלל לבית שמאי:										?	■	פס:	
והלא כבר נאמר ערות	אמרו להם ב"ש:										?	■	פס:	
אם נאמר ערות ולא נאמר דבר, הייתי אומר משום ערוה תצא משום דבר לא תצא, לכך נאמר דבר ואילו נאמר דבר ולא נאמר ערות, הייתי אומר משום דבר תנשא לאחר ומשום ערוה לא תנשא לאחר, לכך נאמר ערות.	אמרו להם ב"ה:										!	■	פס:	
וב"ש האי דבר מאי עבדי ליה?											?		פס:	
נאמר כאן דבר ונאמר להלן דבר, (דברים י"ט) על פי שני עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר, מה להלן בשני עדים, אף כאן בשני עדים.	[בית שמאי]										!	◇	פס:	
וב"ה?											?		פס:	
מי כתיב ערוה בדבר?	[בית הלל]										!	◇	פס:	
וב"ש?											?		פס:	
מי כתיב או ערוה או דבר?	[בית שמאי]										!	◇	פס:	
וב"ה?											?		פס:	
להכי כתיב ערות דבר, דמשמע הכי ומשמע הכי.	[בית הלל]										!	◇	פס:	
אפי' מצא אחרת.	רבי עקיבא:											■	פס:	
במאי קא מיפלגי?												^	פס:	
בדר"ל												!	פס:	

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
--	--

Talmud Navigator

קידושין-האשה נקנית	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
האשה נקנית בשלש דרכים, וקונה את עצמה בשתי דרכים.												
נקנית בכסף, בשטר, ובביאה.												
בכסף - בית שמאי אומרים: בדינר ובשוה דינר	[בית שמאי]											
בפרוטה ובשוה פרוטה.	בית הלל											
וכמה היא פרוטה? אחד משמנה באיסר האיטלקי.												
וקונה את עצמה בגט, ובמיתת הבעל.												
היבמה נקנית בביאה, וקונה את עצמה בחליצה, ובמיתת היבם.												
האשה נקנית.												
מאי שנא הכא דתני האשה נקנית, ומ"ש התם דתני איש מקדש?												
משום דקא בעי למיתני כסף												
וכסף מנ"ל?												
גמר קיחה קיחה משדה עפרון, כתיב הכא: (דברים כב) כי יקח איש אשה, וכתוב התם: (בראשית כג) נתתי כסף השדה קח ממני												
וקיחה איקרי קנין, דכתיב: (בראשית מט) השדה אשר קנה אברהם, אי נמי: (ירמיהו לב) שדות בכסף יקנו תני האשה נקנית.												
וניתני התם איש קונה												
מעיקרא תני לישנא דאורייתא, ולבסוף תני לישנא דרבנן.												
ומאי לישנא דרבנן?												
דאסר לה אכ"ע כהקדש.												
וניתני הכא איש קונה												
משום דקא בעי למיתנא סיפא וקונה את עצמה בדידה, תנא נמי רישא בדידה.												
וניתני איש קונה ומקנה												
משום דאיכא מיתת הבעל, דלאו איהו קא מקני, מן שמיא הוא דמקני לה.												
ואב"א: אי תנא קונה, ה"א אפילו בע"כ, תנא האשה נקנית, דמדעתה אין, שלא מדעתה לא.												
ומאי איריא דתני שלש? ליתני שלשה												
משום דקא בעי למיתני דרך, ודרך לשון נקבה הוא, דכתיב: (שמות יח) והודעת להם את הדרך ילכו בה.												
בשבעה דרכים בודקין את הזב	ואלא הא דתניא:											
ניתני שבע												
משום דקא בעי למיתני דרך, ואשכחן דרך דאיקרי לשון זכר, דכתיב: (דברים כח) בדרך אחד יצאו אליך ובשבעה דרכים ינוסו לפניך.												
אי הכי, קשו קראי אהדדי, וקשיא נמי מתני' אהדדי?												
קראי אהדדי לא קשיין: הכא דבתורה קאי, ותורה איקרי לשון נקבה, דכתיב: (תהלים יט) תורת ה' תמימה משיבת נפש, כתב לה בלשון נקבה התם דבמלחמה קאי, דדרכו של איש לעשות מלחמה ואין דרכה של אשה לעשות מלחמה, כתב לה בלשון זכר.												

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- O</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- ! proof- ראיה- ■</p>				
<p>קידושין-האשה נקנית</p>		<p>מימרא</p>		<p>מאן דאמר</p>		
				<p>א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ</p>		
	מניינא דסיפא (למעוטי מאי?)			▲	◇	ג.
	למעוטי חליצה, סד"א תיתי בק"ו מיבמה, מה יבמה שאינה יוצאה בגט - יוצאה בחליצה, זו שיוצאה בגט - אינו דין שיוצאה בחליצה, קמ"ל.			!	◇	ג.
	ואימא ה"נ			⋮		ג.
	אמר קרא: (דברים כד) ספר כריתות, ספר כורתה, ואין דבר אחר כורתה.			!	◇	ג.
	בכסף.			■	<	ג.
	מנ"ל?			▲		ג.
	האב זכאי בבתו בקדושיה, בכסף, בשטר, ובביאה	ותו, הא דתנן:		▲	◇	ג.
	מנלן דמיקניא בכסף, וכסף דאבוה הוא?			▲		ג.
	דאמר קרא: (שמות כא) ויצאה חנם אין כסף, אין כסף לאדון זה, אבל יש כסף לאדון אחר, ומאן ניהו? אב.	רב יהודה אמר רב:		!	◇	ג.
	ואימא: לדידה			⋮		ג.
	הכי השתא, אביה מקבל קידושיה, דכתיב: (דברים כב) את בתי נתתי לאיש הזה, ואיהי שקלה כספא?			!	◇	ג.
	ואימא: ה"מ קטנה דלית לה יד לקבל קידושין, אבל נערה דאית לה יד לקבל קידושין, תקדיש איהי נפשה ותשקול כספא			⋮		ג.
	אמר קרא: (במדבר ל) בנעוריה בית אביה, כל שבח נעורים לאביה.			!	◇	ג.
	מנין שמעשה הבת לאב? שנאמר (שמות כא) וכי ימכור איש את בתו לאמה, מה אמה מעשה ידיה לרבה, אף בת נמי מעשה ידיה לאביה	ואלא הא דאמר רב הונא אמר רב:		⋮	◇	ג.
	תיפוק ליה מבנעוריה בית אביה			⋮	⋮	ג.
	אלא בהפרת נדרים הוא דכתיב			■	⋮	ג.
	ה"נ בהפרת נדרים הוא דכתיב			■	⋮	ג.
	וכ"ת נילף מיניה			!		ג.
	ממונא מאיסורא לא ילפינן			⋮	◇	ג.
	וכי תימא נילף מקנסא			!		ג.
	ממונא מקנסא לא ילפינן			⋮	◇	ג.
	וכ"ת נילף מבושת ופגם			!		ג.
	שאני בושת ופגם, דאבוה שייך בגווייהן			⋮	◇	ג.
	אלא מסתברא, דכי קא ממעט - יציאה דכוותה קא ממעט.			!	◇	ג.
	והא לא דמיה האי יציאה להאי יציאה, התם נפקא לה מרשות אדון לגמרי, והכא אכתי מיחסרא מסירה לחופה			⋮	◇	ד.
	בהפרת נדרים מיהא נפקא לה מרשותיה			!	◇	ד.
	נערה המאורסה, אביה ובעלה מפירין נדריה.	דתנן:		■	!	ד.
	והאי (שמות כא) ויצאה חנם להכי הוא דאתא? הא מבעי ליה לכדתניא			⋮		ד.
	ויצאה חנם - אלו ימי בגרות, אין כסף - אלו ימי נערות	דתניא:		■	⋮	ד.
	אם כן, לימא קרא אן כסף, מאי אין כסף? אין כסף לאדון זה, אבל יש כסף לאדון אחר, ומאן ניהו? אב	רבינא:		!	◇	ד.

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
קידושין-האשה נקנית	מימרא	מאן דאמר												
וממאי דדרשינן הכי?			ז											ד
(ויקרא כב) וזרע אין לה - אין לי אלא זרעה, זרע זרעה מנין? ת"ל: זרע אין לה, עיין לה ואין לי אלא זרע כשר, זרע פסול מנין? ת"ל: זרע אין לה, עיין לה.		דתניא:	!											ד
והא אפיקתיה לזרע זרעה			ז											ד
זרע זרעה לא איצטריך קרא, דבני בנימין הרי הן כבנים, כי איצטריך קרא - לזרע פסול.			!											ד
ותנא גופיה מגליה דדריש הכי?			ז											ד
כתיב (במדבר כב) מאן בלעם, (דברים כה) ומאן יבמי, דלא כתיב בהו יו"ד, והכא כתיב ביה יו"ד, ש"מ לדרשא הוא דאתא.		אמרי:	!											ד
ואיצטריך למכתב קידושיה לאביה, ואיצטריך למכתב מעשה ידיה לאביה דאי כתב רחמנא קידושיה לאביה, הוה אמינא משום דלא טרחה בהו, אבל מעשה ידיה דקא טרחה בהו - אימא דידה הוה ואי אשמעינן מעשה ידיה, דקא מתונא מיניה, אבל קידושיה דמעלמא קאתי לה. אימא דידה הוה, צריכא.														ד
ויצאה חנם - אלו ימי בגרות, אין כסף - אלו ימי נערות.		גופא:												ד
ולכתוב רחמנא נערות ולא בעי בגרות			ז											ד
בא זה ולמד על זה, מידי דהוה אתושב ושכיר		רבה:	!											ד
תושב - זה קנוי קנין עולם, שכיר - זה קנוי קנין שנים יאמר תושב ולא יאמר שכיר, ואני אומר: קנוי קנין עולם אינו אוכל, קנוי קנין שנים לא כ"ש אילו כן, הייתי אומר: תושב - זה קנוי קנין שנים, אבל קנוי קנין עולם אוכל, בא שכיר ולימד על תושב, שאע"פ שקנוי קנין עולם - אינו אוכל.		דתניא:	!											ד
מי דמי? התם תרי גופי נינהו, דכי נמי כתב רחמנא תושב נרצע לא יאכל והדר כתב אידך, הוה שכיר מילתא דאתיא בק"ו, ומילתא דאתיא בק"ו טרח וכתב לה קרא, אלא הכא חד גופא היא, כי נפקא לה בנערות, בגרות מאי בעיא גביה?		א"ל אביי:	ז											ד
לא נצרכה אלא לבגר דאילונית, סד"א בנערות תיפוק, בבגרות לא תיפוק, קמ"ל.		אלא אמר אביי:	!											ד
ולאו ק"ו הוא? ומה סימנין שאין מוציאין מרשות אב - מוציאין מרשות אדון, בגרות שמוציאה מרשות אב - אינו דין שמוציאה מרשות אדון		מתקיף לה מר בר רב אשי:	ז											ד
לא נצרכה אלא לעיקר זבינא דאילונית, סד"א, דאתיא סימני נערות הוה זבינא, דלא אתיא סימני נערות לא הוה זבינא זבינא, קמ"ל (שמות כא) ויצאה חנם כו'.		אלא אמר מר בר רב אשי:	!											ד
ולמר בר רב אשי, דאמר ולא ק"ו הוא? הא אמרינן: מילתא דאתיא בק"ו טרח וכתב לה קרא			ז											ד
ה"מ היכא דליכא לשנויי, אבל היכא דאיכא לשנויי משנינן.			!											ד
ותנא מייתי לה מהכא	[תנא]													ד
(דברים כד) כי יקח איש אשה ובעלה והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה וגו' - אין קיומה אלא בכסף, וכן הוא אומר: (בראשית כג) נתתי כסף השדה קח ממני.		דתניא:												ד
והלא דין הוא: ומה אמה העבריה שאינה נקנית בביאה - נקנית בכסף, זו שנקנית בביאה - אינו דין שתקנה בכסף			ז											ד
יבמה תוכיה, שנקנית בביאה ואינה נקנית בכסף.			!											ד
מה ליבמה שכן אין נקנית בשטר, תאמר בזו שנקנית בשטר?			ז											ד
ת"ל: כי יקח איש.														ד
הא למה לי קרא? הא אתיא לה			ז											ד
משום דאיכא למימר מעיקרא דדינא פירכא, מהיכא קא מייתית לה? מאמה העבריה, מה לאמה העבריה שכן יוצאה בכסף, תאמר בזו שאינה יוצאה בכסף? ת"ל: כי יקח איש.		רב אשי:	!											ד
ואיצטריך למיכתב ויצאה חנם, ואיצטריך למיכתב כי יקח איש, דאי כתב רחמנא כי יקח, הוה אמינא קידושין דיהב לה בעל - דידה הוה, כתב רחמנא ויצאה חנם, ואי כתב רחמנא ויצאה חנם, הוה אמינא היכא דיהבה (ליה) איהי לדידיה וקידושתי - הוה קידושי, כתב רחמנא כי יקח - ולא כי תקח.														ד
ובעלה - מלמד שנקנית בביאה.														ד
והלא דין הוא: ומה יבמה שאין נקנית בכסף - נקנית בביאה, זו שנקנית בכסף - אינו דין שנקנית בביאה			ז											ד

◆ חולקים-disputants ◇ בקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story		■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof																					
מקרא-key:	קידושין-האשה נקנית	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																				
מקרא-key:	מימרא																						
	אמה העבריה תוכיח, שנקנית בכסף ואין נקנית בביאה.																						ד:
	מה לאמה העבריה שאין קנינה לשום אישות, תאמר בזו שקנינה לשום אישות?																						ד:
	ת"ל: ובעלה.																						ד:
	ולמה לי קרא? הא אתיא לה?																						ד:
	משום דאיכא למימר מעיקרא דדינא פירכא, מהיכא קא מייתית לה? מיבמה, מה ליבמה שכן זקוקה ועומדת, תאמר בזו שאין זקוקה ועומדת? תלמוד לומר: ובעלה.	רב אשי:																					ד:
	ומנין שאף בשטר?																						ה.
	ודין הוא: ומה כסף שאין מוציא - מכניס, שטר שמוציא - אינו דין שמכניס.																						ה.
	מה לכסף שכן פודין בו הקדש ומעשר שני, תאמר שטר שאין פודין בו הקדש ומעשר שני, דכתיב: (ויקרא כז) ונתן הכסף וקם לו?																						ה.
	אמר קרא: (דברים כד) ויצאה והיתה, מקיש הויה ליציאה, מה יציאה בשטר, אף הויה נמי בשטר.																						ה.
	ואקיש נמי יציאה להויה, מה הויה בכסף, אף יציאה בכסף																						ה.
	יאמרו: כסף מכניס כסף מוציא, סניגור יעשה קטיגור?	אביי:																					ה.
	אי הכי, שטר נמי יאמרו: שטר מוציא שטר מכניס, קטיגור יעשה סניגור?																						ה.
	מילי דהאי שטרא לחוד, ומילי דהאי שטרא לחוד.																						ה.
	הכא נמי האי כספא לחוד, והאי כספא לחוד																						ה.
	טיבעא מיהא חד הוא.																						ה.
	אמר קרא: (דברים כד) וכתב לה, בכתובה מתגרשת, ואינה מתגרשת בכסף.	רבא:																					ה.
	ואימא: בכתובה מתגרשת, ואינה מתקדשת בכתובה																						ה.
	הא כתיב: (דברים כד) ויצאה והיתה, מקיש וכו'.																						ה.
	ומה ראית?																						ה.
	מסתברא, קאי בגירושין ממעט גירושין, קאי בגירושין וממעט קידושין?																						ה.
	ולרבי יוסי הגלילי, דאפיק ליה להאי קרא לדרשא אחרינא, שאינה מתגרשת בכסף מנא ליה?																						ה.
	אמר קרא: (דברים כד) ספר כריתות ספר כורתה, ואין דבר אחר כורתה.	[רבי יוסי הגלילי]																					ה.
	ורבנן, האי כריתות מאי עבדי ליה?																						ה.
	מיבעי ליה לדבר הכורת בינו לבינה	[רבנן]																					ה.
	הרי זה גיטין ע"מ שלא תשתי יין, על מנת שלא תלכי לבית אביך לעולם - אין זה כריתות, כל שלשים יום - הרי זה כריתות.	כדתניא:																					ה.
	ורבי יוסי הגלילי?																						ה.
	מכרת כריתות קא נפקא ליה.	[רבי יוסי הגלילי]																					ה.
	ורבנן?																						ה.
	כרת כריתות לא משמע להו.	[רבנן]																					ה.
	חדא מחדא לא אתיא, תיתי חדא מתרת?																						ה.

<p>disputants- חולקים- statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פיסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא-:</p>											
קידושין-האשה נקנית	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מימרא											
הי תיתי?										▲	
לא ליכתוב רחמנא בשטר ותיתי מהנך										⋮	
מה להנך שכן הנאתן מרובה										!	◇
לא ניכתוב רחמנא בביאה ותיתי מהנך										⋮	
מה להנך שכן קנינו מרובה										!	◇
לא ניכתוב רחמנא בכסף ותיתי מהנך										⋮	
מה להנך שכן ישנן בע"כ										!	◇
וכ"ת, כסף נמי בע"כ באמה העבריה										⋮	
באישות מיהא לא אשכחן.										!	
חופה קונה מקל וחומר, ומה כסף שאינו מאכיל בתרומה - קונה, חופה שמאכלת בתרומה - אינו דין שתקנה.	רב הונא:									■	◇
וכסף אינו מאכיל?										⋮	
דבר תורה, ארוסה בת ישראל אוכלת בתרומה, שנאמר: (ויקרא כב) וכהן כי יקנה נפש קנין כספו, והאי קנין כספו הוא, ומה טעם אמרו אינה אוכלת? גזירה שמא ימזגו לה כוס בבית אביה ותשקנו לאחיה ולאחותיה	והאמר עולא:									■	⋮
אלא פריך הכי: ומה כסף שאינו גומר - קונה, חופה שגומרת - אינו דין שתקנה.										!	◇
מה לכסף שכן פודין בו הקדשות ומעשר שני										⋮	◇
ביאה תוכיח.										!	◇
מה לביאה שכן קונה ביבמה										⋮	◇
כסף יוכיח.										!	◇
וחזר הדין: לא ראי זה כראי זה ולא ראי זה כראי זה, הצד השווה שבהן - שקונין בעלמא וקונין כאן, אף אני אביא חופה - שקונה בעלמא וקונה כאן.										!	◇
מה לצד השווה שבהן - שכן הנאתן מרובה										⋮	◇
שטר יוכיח.										!	◇
מה לשטר שכן מוציא בבת ישראל										⋮	◇
כסף וביאה יוכיחו.										!	◇
וחזר הדין: לא ראי זה כראי זה ולא ראי זה כראי זה, הצד השווה שבהן - שקונין בעלמא וקונין כאן, אף אני אביא חופה - שקונה בעלמא וקונה כאן.										!	◇
מה להצד השווה שבהן - שכן ישנן בע"כ										⋮	◇
ורב הונא? כסף מיהא באישות לא אשכחן בע"כ.	[רב הונא]									!	◇
שתי תשובות בדבר: חדא, דשלש תנן וד' לא תנן ועוד, כלום חופה גומרת אלא ע"י קידושין, וכי גמרי' חופה שלא ע"י קידושין מחופה שע"י קידושין?	רבא:									⋮	◇
הא דקאמרת: ג' תנן וד' לא תנן, תנא מילתא דכתיבא בהדיא קתני, מילתא דלא כתיבא בהדיא לא קתני ודקאמרת: כלום חופה גומרת אלא ע"י קידושין, רב הונא נמי ה"ק: ומה כסף שאינו גומר אחר כסף - קונה, חופה שגומרת אחר כסף - אינו דין שתקנה.	א"ל אביי:									!	◇
כיצד בכסף? נתן לה כסף או שוה כסף, ואמר לה הרי את מקודשת לי הרי את מאורסת לי הרי את לי לאינתו - הרי זו מקודשת אבל היא שנתנה, ואמרה היא הריני מקודשת לך, הריני מאורסת לך, הריני לך לאינתו - אינה מקודשת.	ת"ר:									■	◇
טעמא דנתן הוא ואמר הוא, הא נתן הוא ואמרה היא - אינה מקודשת	מתקיף לה רב פפא:									⋮	◇

<p style="text-align: center;">disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה-</p>		<p style="text-align: center;">statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>		<p style="text-align: center;">מקרא-key:</p>	
קידושין-האשה נקנית	מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ		
אבל היא שנתנה לו ואמרה היא - לא הוה קידושין	אימא סיפא:			ז	ה:
טעמא דנתנה היא ואמרה היא, הא נתן הוא ואמרה היא - הוה קידושין				ז	ה:
רישא דוקא, סיפא כדי נסבה.				!	ה:
ותני סיפא מילתא דסתר לה לרישא?				ז	ה:
אלא ה"ק: נתן הוא ואמר הוא - פשיטא דהוה קידושין, נתן הוא ואמרה היא - נעשה כמי שנתנה היא ואמרה היא, ולא הוה קידושין.				!	ה:
ואב"א: נתן הוא ואמר הוא - מקודשת, נתנה היא ואמרה היא - אינה מקודשת, נתן הוא ואמרה היא - ספיקא היא וחיישין מדרבנן.				!	ה:
בקידושין, נתן לה כסף ושוה כסף, ואמר לה הרי את מקודשת, הרי את מאורסת הרי את (לי) לאיתנו - הרי זו מקודשת, הריני אישך, הריני בעליך, הריני ארוסיך - אין כאן בית מיהוש וכן בגירושין, נתן לה ואמר לה הרי את משולחת, הרי את מגורשת, הרי את מותרת לכל אדם - הרי זו מגורשת, איני אישך, איני בעליך, איני ארוסיך - אין כאן בית מיהוש.	שמואל:			ז	ה:
למימרא, דסבר שמואל ידיים שאין מוכיחות הויין ידיים	אמר ליה רב פפא לאבוי:			ז	ה:
האומר אהא - הרי זה נזיר	והתנן:			ז	ה:
והוינן בה, ודילמא אהא בתענית קאמר				ז	ה:
והוא שהיה נזיר עובר לפניו	ואמר שמואל:			ז	ה:
טעמא דנזיר עובר לפניו, הא לאו הכי לא				ז	ה:
הכא במאי עסקינן - דאמר לי.				!	ה:
אי הכי, מאי קמ"ל?				ז	ה:
הני לישני בתראי קמ"ל הכא כתיב: (דברים כד) כי יקח - ולא שיקח את עצמו, והכא כתיב: (דברים כד) ושלחה - ולא שישלח את עצמו.				!	ה:
הרי את אשתי, הרי את ארוסתי הרי את קנויה לי - מקודשת הרי את שלי, הרי את ברשותי, הרי את זקוקה לי - מקודשת.	ת"ר:			ז	ו:
וליתנינהו כולהו כחדא				ז	ו:
תנא, תלת תלת שמעינהו וגרסינהו.				!	ו:
מיוחדת לי, מהו? מיעודת לי, מהו? עזרתי, מהו? נגדתי, מהו? עצורתי, מהו? צלעתי, מהו? סגורתי, מהו? תחת, מהו? תפושתי, מהו? לקוחתי, מהו?	איבעיא להו:			ז	ו:
פשוט מיהא חדא				!	ו:
האומר לקוחתי - הרי זו מקודשת, משום שנאמר: (דברים כד) כי יקח איש אשה.	דתניא:			ז	ו:
חרופתי, מהו?	איבעיא להו:			ז	ו:
האומר חרופתי - מקודשת, שכן ביהודה קורין לארוסה חרופה.	ת"ש, דתניא:			!	ו:
ויהודה היא רובא דעלמא?				ז	ו:
ה"ק: האומר חרופתי - מקודשת, שנאמר: (ויקרא יט) והיא שפחה נחרפת לאיש ועוד, ביהודה קורין לארוסה חרופה				!	ו:
ויהודה ועוד לקרא?				ז	ו:
אלא ה"ק: האומר חרופה ביהודה - מקודשת, שכן ביהודה קורין לארוסה חרופה.				!	ו:
במאי עסקינן?				ז	ו:
אילימא בשאין מדבר עמה על עסקי גיטה וקידושיה				!	ו:

<div style="display: flex; justify-content: space-between;"> מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer! ראיה-proof חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story </div>													
מקרא-key:	קידושין-האשה נקנית מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
	מנא ידעה מאי קאמר לה?						ז						ו
	ואלא במדבר עמה על עסקי גיטה וקידושיה						!						ו
	אע"ג דלא אמר לה נמי						ז						ו
	היה מדבר עם אשה על עסקי גיטה וקידושיה, ונתן לה גיטה וקידושיה ולא פירש, ר' יוסי אומר דיו	דתנן: [ר' יוסי]					ז						ו
	צריך לפרש	ר' יהודה:					ז						ו
	הלכה כר' יוסי	ואמר רב הונא אמר שמואל:					ז						ו
	לעולם במדבר עמה על עסקי גיטה וקידושיה, ואי דיהיב לה ושתיק ה"נ, הב"ע - דיהב לה ואמר לה בהני לישני והכי קא מיבעי ליה: הני לישני לקידושי קאמר לה, או דילמא למלאכה קאמר לה?	אמרי:					!						ו
	תיקו.						!						ו
	גופא: היה מדבר עם האשה על עסקי גיטה וקידושיה, ונתן לה גיטה וקידושיה ולא פירש, רבי יוסי אומר: דיו	[ר' יוסי]										ז	ו
	צריך לפרש.	ר' יהודה:										ז	ו
	והוא שעסוקין באותו ענין.	רב יהודה אמר שמואל:											ו
	והוא שעסוקין באותו ענין.	וכן אמר ר"א א"ר אושעיא:											ו
	כתנאי												ו
	והוא שעסוקין באותו ענין	רבי:										ז	ו
	אע"פ שאין עסוקין באותו ענין.	ר' אלעזר בר ר"ש:										ז	ו
	ואי לאו דעסוקין באותו ענין, מנא ידעה מאי קאמר לה?						ז						ו
	מענין לענין באותו ענין.	אביי:					!						ו
	הלכה כר' יוסי.	רב הונא אמר שמואל:											ו
	ואלא הא דאמר רב יהודה אמר שמואל:	רב יימר לרב אשי:					ז						ו
	כל שאינו יודע בטיב גיטין וקידושין לא יהא לו עסק עמהם	[רב יהודה אמר שמואל:]					ז						ו
	אפילו לא שמיע ליה הא דרב הונא אמר שמואל?						ז						ו
	אין הכי נמי.	א"ל: [רב אשי]					!						ו
	וכן בגירושין, נתן לה גיטה ואמר לה הרי את משולחת, הרי את מגורשת הרי את מותרת לכל אדם - הרי היא מגורשת.												ו
	פשיטא, נתן לה גיטה, ואמר לה לאשתו הרי את בת חורין - לא אמר ולא כלום, אמר לה לשפחתו הרי את מותרת לכל אדם - לא אמר ולא כלום אמר לה לאשתו הרי את לעצמך, מהו? מי אמרינן למלאכה קאמר לה, או דילמא לגמרי קאמר לה?						!						ו
	גופו של גט שחרור: הרי אתה בן חורין, הרי אתה לעצמך	רבינא לרב אשי ת"ש דתנאי:					!						ו
	השתא ומה עבד כנעני דקני ליה גופיה, כי א"ל הרי אתה לעצמך - לגמרי קא"ל, אשה דלא קני ליה גופה לא כ"ש.						!						ו
	אמר לעבדו אין לי עסק בך, מאי? מי אמרינן אין לי עסק בך - לגמרי קא"ל, או דילמא למלאכה קאמר ליה?	רבינא לרב אשי:											ו
	המוכר עבדו לעובד כוכבים - יצא לחירות, וצריך גט שחרור מרבו ראשון	ר"נ לרב אשי, ואמרי לה רב חנין מחוואה לרב אשי, ת"ש:											ו
	בד"א - שלא כתב עליו אונן, אבל כתב עליו אונן - זהו שחרורו	רשב"ג:											ו

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	--

מקרא-key:

Talmud Navigator

קידושין-האשה נקנית	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מימרא											
ה"ד אונו?										^	!
דכתב ליה כשתברח ממנו אין לי עסק בך.	רב ששת:									!	◇
המקדש במלוה - אינה מקודשת, בהנאת מלוה - מקודשת, ואסור לעשות כן, מפני הערמת רבית.	אביי:										◇
האי הנאת מלוה ה"ד?										^	
אילמא דאזקפה, דאמר לה ארבע בחמשה										!	
הא רבית מעלייתא הוא ועוד, היינו מלוה										;	
לא צריכא, דארווח לה זימנא.										!	◇
הילך מנה על מנת שתחזירהו לי, במכר - לא קנה, באשה - אינה מקודשת, בפדיון הבן - אין בנו פדוי, בתרומה - יצא ידי נתינה, ואסור לעשות כן, מפני שנראה ככהן המסייע בבית הגרנות.	רבא:										◇
מאי קסבר רבא? אי קסבר מתנה על מנת להחזיר שמה מתנה אפילו כולהו נמי ואי קסבר לא שמה מתנה אפילו תרומה נמי לא										;	◇
ועוד, הא רבא הוא דאמר מתנה על מנת להחזיר שמה מתנה										;	
הילך אתרוג זה על מנת שתחזירהו לי, נטלו והחזירו - יצא, ואם לאו - לא יצא	דאמר רבא:									;	◇
בכולהו קני, לבר מאשה, לפי שאין אשה נקנית בחליפין.	אלא אמר רב אשי:									!	◇
הכי אמרינן משמיה דרבא כוותיך.	רב הונא מר בריה דרב נחמיה לרב אשי:									■	